

TAROTS EGYPTIENS

TAROT WEDLE ETTEILLA

Etteilla (1738-1791) zmienił ikonografię i numeryczne oznaczenie kart w stosunku do modelu Marsyjskiego. Jego zamiarem było zbliżenie się do hermetycznej tradycji Egiptu, do której - jak sam twierdził - tarot przynależał.

Pierwsza talia tarota związanego z Etteillą - „Grand’Etteilla I” (Wielki Etteilla I) – została zaprojektowana na podstawie książki *Etteilla, ou la manière de se récréer avec un jeu de cartes* (Lesciapart, Paryż, 1770) i pojawiła się w pierwszej połowie XIX wieku. Najprawdopodobniej jej autorem był M. d’Oudocet, uczeń Etteilla, który pracował według ścisłych wskazówek mistrza. Jak już wcześniej wspomniano, ikonografia tej talii, zwanej „Grand’Etteilla I”, zdecydowanie różni się od tarota marsyjskiego i zawiera, między innymi, *Questionant* jako kartę oznaczoną numerem 1, *Questionnante* jako kartę oznaczoną numerem 2 i *Creation du Monde* (karty numer 6 i 7). Na każdej z kart znajdują się napisy wróżebne, zarówno na jej awersie, jak i rewersie.

Później, około 1838 roku, pojawiła się talia „Grand’Etteilla II”, początkowo zatytułowana „Grand Livre de Thot”, na cześć dzieła Simona Blocquela (1780-1863). Potwierdzenie tej daty znajdziemy w książce Blocquela, wydanej w Lilla w 1838 roku i zatytułowanej *Le Grand Eteilla, ou l’Art de tirer les cartes*, ilustrowanej tymi samymi figurami. Ikonografia nie różniła się zbytnio od wcześniejszej talii, za wyjątkiem kart oznaczonych numerem 1, 10, 12, 15 i 21. Ponadto, w talii poza znaczeniami wróżebnymi zarówno na karcie normalnej, jak i odwróconej, znaczenia oznaczono równoległe po prawej i po lewej stronie każdej ilustracji.

Trzecia talia (z punktu widzenia daty wydania) to „Grand’Etteilla III”, znana jako „Grand jeu de l’Oracle des Dames”. Ukazała się około 1865 roku i została zaprojektowana przez G. Régamey, którego styl bliski był neogotyckiemu. Talię wydał M. F. Delarue w Paryżu. Napisy – zarówno te nad, jak i pod ilustracjami, jak i też i wszystkie boczne - nie zostały zmienione w stosunku do poprzedniej wersji i, tym samym, potwierdziły te same postacie. Jedyną zmianę znajdziemy na karcie oznaczonej numerem 5 – nie przedstawia ona już symboli czterech Ewangelistów, ale cztery zwierzęta: lwa, konia, byka i słonia.

TAROT EGIPSKI

Ten tarot, pierwotnie zwany „Grand jeu de tarots égyptien” stanowi odmianę Grand’Eteilla I. Po raz pierwszy pojawił się w 1843 roku w jednym z rozdziałów dzieła *Bibliothèque du destin* lub *Encyclopédie des sciences occultes*, zatytułowanej *L’art de tirer les cartes, révélations complètes sur les destinées au moyen des cartes et des tarots, d’après les méthodes les plus certaines*. Jego autorami byli Lorambert (pracujący pod pseudonimem Johannès Trismégiste) oraz Julius Laisné. Zamiarem twórców było zbliżenie ikonografii kart do tradycji egipskiej, w celu jeszcze bliższego zbliżenia się do poglądów i myśli Etteilla.

W dolnej części każdej z 78 kart znajdziemy napisy wyjaśniające znaczenie ilustracji. Znaczenie wróżebne znajduje się zarówno w dolnej, jak i górnej krawędzi – można je odczytać dopiero po odwróceniu karty „do góry nogami”. I tak na przykład opis karty oznaczonej numerem 1 wskazuje na Egipcjanina, który w prawej ręce trzyma kij, nad którym znajduje się kula symbolizująca „L’homme qui consulte”, czyli „Mądrość”, zgodnie ze znaczeniem wróżebnym. Po odwróceniu karty pojawia się napis „Génie”, czyli Geniusz. Karta numer 8 to egipska kobieta. Również i ona trzyma kij. Na ziemi, tuż obok niej, znajdziemy przedmioty służące do wróżenia – czaszkę, kości, świecę, węża i kilka innych. Napis „La femme qui consulte” oznacza, że jest to kobieta odczytująca karty tarota oraz wyjątkowo zdolna wróżka, która dzięki przedmiotom leżącym u jej stóp dokonuje wyjątkowo zgubnych czynów. Dwa napisy „Vertu” (karta normalna) i „Douceur” (karta odwrócona) informują o posiadaniu szczególnej, magicznej mocy, ale i jednocześnie łagodności myśli i czynów.

www.osiem.com.pl

osiem@osiem.com.pl

tel. 601731460

© tłumaczenie www.osiem.com.pl